

„Фамилията му се състояла отъ двама синове и една дъщеря: *Иванъ*, *Диаманти* и *Каролина*. И тритѣ си дѣца, когато порастнали, той пратилъ на учение въ Мюнхенъ (прѣди 1830 г.). По-стария отъ синоветѣ му, слѣдъ като свършилъ тамъ, установилъ се въ Букурещъ и се оженилъ за цариградска гъркиня — Елена. Единъ отъ синоветѣ му и до днесъ живѣе тамъ — като прѣдставителъ на голѣма фамилия“. (По-нататкъ ще се говори за сливенеца *Димитръ Диамандиевъ*, който е участвувалъ при свалянето на князь Куза и билъ на висока ромжнска служба, а при това натоваренъ да събира български волентири прѣзъ 1866 г. и става прѣдседателъ на първия български таенъ революционенъ комитетъ въ Букурещъ).

„Дъщерята на Антонио Иоану, продължава Казасисъ, се оженва за съотечественика на Антонио, именуемъ *Георги Думовичъ* (отъ Сливенъ), но дали е билъ „племянникъ“ на *баронъ Думба*, това не се знае. Тѣ сж живѣели въ Виена, дѣто и умира Антоновата дъщеря, бездѣтна. (Казасисъ не знае по-нататкъ какво става съ *Думовичъ*. Дали *Думовичъ* е изкривено отъ *Димовичъ*, защото *Димо* звучало нѣкакъ си просто — сжщо не се знае. Д-ръ Селимински познава сливенецъ въ Влашко (1830 г.), нѣкой си *Гани Димовичъ* Запис. II, 66. Но сливенецъ *Думовичъ* дѣйствително е имало въ Браила, както разказваше х. Иванчо х. Стояновичъ въ Плоещъ. Прѣзимето, обаче, на Андоновия зеть е било *Думовичъ*. Това се види пакъ отъ Селимински.¹⁾

„По-малкия синъ на Антонио Иоану, казва Казасисъ, свършва артилерийската академия въ Мюнхенъ. Съ идването на Отонъ за кралъ на Гърция, дойде въ Атина и *Иванъ*, дѣто стана офицеръ, за да служи на „освободеното си отечество“ (Казасисъ, разбира се, не споменува, че тая фамилия е българска). *Иванъ* се отличава въ всичко, а най-вече като прѣвзходенъ и опасенъ дуелистъ. Въ Атина се оженва за нѣкоя си *Елена*, родомъ отъ Сули, отъ прочута Сулиотска фамилия. Отъ нея той е оставилъ трима сина и една дъщеря. Отъ синоветѣ му единъ е генералъ въ запаса, а другъ полковникъ въ кавалерията. Днесъ тѣ се наричатъ *Андоиадисъ*—

Най-послѣ, добавя Казасисъ, Антонио Иоану често е посѣтявалъ дѣцата си въ Германия и Гърция, но не се е заселвалъ въ „Германия“. „Най-послѣ Антонио умира въ Брашовъ“.²⁾

¹⁾ Запис. IV, 99. „Андонъ заповѣдва на зетя си въ Виена Георги Думовичъ да кредитира Селимински, 1845 г.“

²⁾ Андоновия синъ Иванъ ще е отишълъ въ Атина около 1832 г. Андонъ Ивановъ е познатъ между стари сливенци съ името Дядо Андонъ и е умрѣлъ около срѣдата на миналия вѣкъ. Въпрѣки усилията си, прѣзъ краткото ни прѣбывание въ хубавия Брашовъ,